

Written by

Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சட்டமன்றம் பாதுகாப்புச் சட்டத்தால் எந்தப் பயனும் இல்லை. அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதற்காக ஏழைகளைத் தொழிலாளர்கள் வலையைத் துரிதப்படுத்தி நகரத்தின் நகரத்தின் மொழி, மாநில எல்லைகளால் எல்லாம் கடந்து வாழ்க்கை அவர்களால் பெறப்பட்டு வருவதால் எவ்வளவு துன்பம்.

கூறிப்பாக பீ கார், ஓரிசா, உத்திரபிரதேசம் ஆந்திரா மாநிலங்களிலிருந்து சனென்னை, திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களிலிருந்து கலி வலையைச் செய்ய வருகிறார்கள். இதேபோல தமிழகத்தில் இருந்தும் புலம் பெயர்ந்து பெங்களூர், மும்பை, கரேளம் போன்ற இடங்களிலிருந்து போகிறார்கள். அமைப்பு சாராத தொழிலாளர்களாக வகைப்படுத்தப்படும் இவர்களிலிருந்து கிடக்காமல் வலையை நிரந்தரம் இல்லாதது.

இந்தியாவில் அமைப்புசாராத தொழிலாளர்களாக கிட்டத்தட்ட 43.30 கோடி பேர் உள்ளனர். முக்கியத் தொழில்துறையான சுரங்கம், இரும்பு, மின் உற்பத்தி, துணி உற்பத்தி போன்றவை அமைப்பு சாராத தொழிலாளர்கள் என்றாலும், அத்துறைகளிலும் ஒப்பந்த மற்றும் தினக்காலிகளாக கோடிக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களும் அமைப்புசாராத தொழிலாளர்கள் தான்.

இரத்தம் சிந்திப்போராடி, சட்டப் பாதுகாப்புடன் பணியாற்றுவரும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1980களிலிருந்து பின்பிப்பியாகக் குறைந்து வருகிறது. பணி நிரந்தரமான தொழிலாளர்களை நீக்கி விட்டு அவ்வலைகளிலிருந்து ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை நியமிக்கும் வழக்கம், பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலும், மத்தியமாநில அரசுகளின் அரசுத் துறையிலும் புகுத்தப்படுகிறது.

1980ஆம் ஆண்டு இருபது சதவீதத் தொழிலாளர்கள் சட்ட மற்றும் சமீபப் பாதுகாப்புடன் பணிபுரிந்தார்கள். ஆனால் 2009ஆம் ஆண்டில் வறும் மீண்டும் சதவீதத் தொழிலாளர்களிலிருந்து மட்டுமே சமீபப் பாதுகாப்பு உள்ளது.

Written by

Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

சட்டப்படியான எல்லா உரிமைகளையும் இவர்கள் பெற வேண்டுமானால் இவர்களின் பணி நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் தொழிலாளர் நலச்சட்டம் இத்தொழிலாளர்களுக்குப் பொருந்தும். ஆனால் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களையும் அமைப்பு சாராத தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்க இந்திய நாடாளுமன்றம் இன்னமும் எந்த சட்டத்தையும் நிறைவேற்றவில்லை. எந்த விவாதமும் அங்கு நடப்பெற்றதில்லை.

நமது நாட்டில் உலகமயமாக்கம் நடமைறுகைக்கு வந்த பின்னர், சிவப்புக்கம்பளம் விரித்து இந்திய அரசு பன்னாட்டு அந்நிய நிறுவனங்களை வரவழைத்தது. கொஞ்ச நஞ்சு உரிமைகளையாவது தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கிய தொழிலாளர் நலச்சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டன. உச்சநீதிமன்றமும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகத்தான் தீர்ப்பு தந்தது.

உச்சநீதிமன்றம் 2001ஆம் ஆண்டு ""கோல் இந்தியா" (நிலக்கரி நிறுவனம்) வழக்கையொட்டி வழங்கிய தீர்ப்பில் ""காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களை நிரந்தர வேலையில் அமர்த்தலாம். நிரந்தர வேலை கிடைக்கும் உரிமை காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களுக்கு இல்லை" எனச் சொல்லி விட்டது. எனவே நீதிமன்றத்தின் மூலமும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் உரிமைகளைப் பெறவோ பாதுகாக்கவோ முடியாது.

ஆறாண்டு கால பா.ஜ.க. கட்டணி அரசு, தனது ஆட்சி முடியும் தருவாயில் அமைப்பு சாரா தொழிலாளர்களுக்காக மரூத்துவக் காப்பீடு, ஓய்வூதியம் போன்றவற்றை அறிமுகப்படுத்தியது. காங்கிரசு கட்டணி அரசும் தனது பங்கிற்கு கடந்த பிசம்பர் 17ஆம் நாள் அமைப்பு சாரா தொழிலாளர்க்கு சமீகப்பாதுகாப்பு வழங்கும் சட்டம்

Written by

Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

ஓன்றை விவாதம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றியுள்ளது. வரும் தரேதலில் இதனைச் சொல்லி ஓட்டுப் பொறுக்கும் நோக்கில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தில், அமைப்புசாராத் தொழிலாளர்களாகக் காண தசீய கமிசன் ஏற்கெனவே பரிந்துரைத்தவை எவையுமே இடம் பெறவில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும் முன்னர், தொழிலாளர் நலனுக்கான நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவைக் குழுவுக்கு இச்சட்டம் போனபோது, சில திருத்தங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. மத்திய அமைச்சரவைக்கு மின்னும் முறை அப்பரிந்துரைகள் மீண்டும் மீண்டும் அனுப்பப்பட்ட பின்னர் தான் சட்டத்தில் அவை சேர்க்கப்பட்டன.

இச்சட்டப்படி 6 கோடி தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவக் காப்பீடு, ஓய்வூதியம் உட்பட 10 சமீகநலத் திட்டங்களின் பலன்கள் கிட்டும். மத்திய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் தலைமையில் 34 பேர் கொண்ட தசீய ஆலோசனை வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்படும். இத்திட்டங்கள் நடமுறைப்படுத்தப்படுவதற்கு கண்காணிக்கவும், தவையான தகவல்களை அளிக்கவும், தொழிலாளர்களைப் பதிவுசெய்து அவர்களுக்கு அடையாள அட்டைகளை வழங்கவும் இந்தவாரியம் பயன்படுத்தப்படும். ஓய்வொரு மாநில அரசும் இதே போன்ற வாரியம் ஒன்றைத் தங்கள் மாநிலங்களில் நிறுவி, மாற்று வழிமுறைகள் மீலம் தொழிலாளர் நலத்திட்டங்களைத் தீட்டி நடமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் இச்சட்டம் கருகிறது.

இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டதால் 43 கோடி மக்களுக்கும் விபிவாகாலம் நெருங்கிவிட்டதாக யாரும் மனப்பால் குடிக்க முடியாது. ஏனென்றால், இச்சட்டமே எல்லோருக்கும் பளிச்சென்று தெரியுமாறு மாபெரும் ஓட்டைகளையுடன் தான் உள்ளது. இச்சட்டம் சமீகப் பாதுகாப்பிற்கு எவ்விதக் குறைந்தபட்ச உரிமையையும், காலவரையறையையும் தரவில்லை. சமீகப் பாதுகாப்பும், திட்டநடமுறைகளையுடன் இணைக்கப்படவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நலத்திட்டங்களுக்கான நிதி ஆதாரத்தைப் பற்றி இச்சட்டம் மீச்சே காட்டவில்லை. இதற்கான நிதி ஆதாரங்களாக செஸ் வரி விதிப்பு, அரசின் நிதி நல்கை மற்றும் கடனுதவி மீலமும், தொழில் நிறுவனங்களும் தொழிலாளர்களும் மாதந்தோறும் தரும் சந்தாத் தொகை (சமேநல நிதி பி.எஃப்.போல) மீலமும் திரட்டிக் கொள்ளுமாறு நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு பரிந்துரைத்திருந்தது. ஆனால் சட்டத்தில் இது இடம் பெறவில்லை. மேலும் தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களைக் கண்காணிக்கவும் அமைப்புக்கு சட்டப்பிரவ அதிகாரம் எதுவுமே இல்லை.

Written by

Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

இந்தக் காகித சட்டத்தை வதைத்துக் கொண்டு அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் நிலைமையில் கடுகளவனும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடமுடியாது. சட்டத்தையோ, நீதிமன்றத்தையோ நம்பிப்பயன் ஏதும் இல்லா எனப்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்த பின்னரும் தொழிலாளர்கள் என்ன செய்யலாம்? நமது உரிமைகளுக்காகப் பெரும் திரளாக அணிதிரள்வது, ஆலை உற்பத்தியை மூடக் கடுவது, ஆலை வாயிலை மூற்றுகையிடுவது, திருவில் சண்டை போடுவது, அடித்தால் திருப்பி அடிப்பது, நிர்வாக அதிகாரிகள் மீது மலத்தைக் கரத்தைக் கொட்டுவது என்று போராட்டத்தை கடுமையாக்குவதுவதோடு, போராட்டக் களத்திலேயே பச்சைவார்த்தை நடத்தித் தீர்வு காண வேண்டும். அத்தகைய தீர்வு நிலைபெறுவதற்குத் தொழிலாளர்களை அரசியலாக்கி, அதிகாரத்தை பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகளுக்கு மாற்றுவதுதான் நிரந்தரத் தீர்வாக அமையும்.

(வழக்குரைஞர் சி.பாலன், சனின்னையில் ஜன. 25, 2009 அன்று, பு.ஜ.தொ.ம. நடத்திய முதலாளித்துவ பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.)